

POLITIET

Politidirektoratet

KOPI

RIKSAADVOKATEMBETET
J.nr: RA-2008-00172-008
09 JUNI 2008
Arkiv: 441.1
Saksbeh: LFO

Deres referanse
200801226

Vår referanse
2008/00326-3 008

Dato
05.06.2008

Høringsuttalelse om NOU 2008:4 fra Kripos

1. Innledning

Det vises til departementets høringsbrev av 14.03.2008. Høringsuttalelsen sendes tjenestevei.

Kripos vil i denne høringsuttalelsen i all hovedsak konsentrere seg om etterforskning av voldtektssaker med særlig vekt på hva Kripos kan bidra med. Dette er ikke et uttrykk for at andre sider ved voldtektsproblematikken er uviktige, men det er andre høringsinstanser som har bedre faglige forutsetninger for å uttale seg om disse sidene enn Kripos.

Innledningsvis er det viktig å framheve at voldtekt er et alvorlig lovbrudd. At bare en liten del av voldtektshandlingene resulterer i fellende dom, medfører at straff har begrenset allmennpreventiv effekt i denne typen saker. Det må derfor være en prioritert målsetting å øke antallet fellende dommer for voldtekt.

2. Innledende bemerkning til forslaget om etablering av SEPOL

Utvalget foreslår at det etableres et nytt særorgan til behandling av voldtektssaker – SEPOL. Særorganet skal ha ca. 30 årsverk og et budsjett på ca. 25 millioner kroner. Organet er dels tiltenkt oppgaven med å veilede politidistriktene i alle enkeltsaker, dels bistå politidistriktene i enkeltsaker og dels overta, etterforske og irettføre enkeltsaker.

Det er mange utfordringer som skal håndteres i etterforskningen av voldtektssaker. Kripos er av den oppfatning at det å ha spisskompetanse på dette området på nasjonalt nivå forutsetter et stort og variert fagmiljø. Det gjør det mulig å trekke veksler på kompetansen som finnes innenfor de ulike fagfeltene.

Tiltakene som iverksettes for å bedre kvaliteten på etterforskningen av voldtektssaker, kan ikke ses isolert fra etterforskningen av annen alvorlig kriminalitet som drap (strl. § 233), mordbrann (strl. § 148) og grovt ran med døden til følge (str. § 268 tredje ledd).

KRIPOS

Den nasjonale enhet for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet
Brynsalléen 6, Postboks 8163 Dep, 0034 OSLO
Tlf.: 23 20 80 00 Faks: 23 20 88 80
E-post: krip@politiet.no

Org.nr.: 974 760 827

Pålegg om f.eks. bruk av lyd- og bildeavhør i voldtektssaker, men ikke i drapssaker, vil framstå som inkonsekvent.

Det å etablere et særorgan som skal følge opp alle voldtektssaker (over tusen anmeldelser på årsbasis), bryter med måten straffesaksarbeidet har vært organisert på til nå. Etterforskningsansvaret er primært tillagt det politidistriktet hvor den straffbare handlingen har funnet sted. Fra dette prinsippet har det til nå bare vært gjort unntak for et fåtall saker som er særlig alvorlige, krever spesialkompetanse eller er svært ressurskrevende. I disse sakene er etterforskningsansvaret lagt til Økokrim (se påtaleinstruksen § 35-4) og Kripos (se påtaleinstruksen § 37-3).

Det er Kripos' oppfatning at ansvaret for etterforskning av alvorlig kriminalitet bør ligge hos politidistriktene som i dag.

3. Kriminaltekniske utfordringer ved voldtektssaker

De kriminaltekniske utfordringene som man står overfor i voldtektssaker, er nesten ikke omhandlet i utredningen. Det stilles stadig større krav til dokumentasjon av den tekniske etterforskningen i stadig flere typer straffesaker. Siden et betydelig antall voldtektssaker henlegges med ukjent gjerningsperson, er det vanskelig å forstå at teknisk etterforskning ikke er grundigere omtalt. I 2007 ble det inngitt 1 065 anmeldelser for voldtekt / forsøk på voldtekt. Av disse anmeldelsene ble 127 (11,9 %) henlagt med ukjent gjerningsperson. God teknisk etterforskning bidrar erfaringsmessig til å øke oppklaringsprosenten.

Stortinget har nylig vedtatt nye bestemmelser for registrering av DNA. Dette skal følges opp med betydelig satsing fra politiet på bruk av DNA i straffesaker. Å kunne identifisere en gjerningsperson på grunnlag av DNA, forutsetter en grundig teknisk etterforskning på åstedet. Den tekniske etterforskningen i voldtektssaker vil derfor bli enda viktigere i framtida.

Situasjonen hva angår politidistriktenes ressurser og kompetanse innen kriminalteknikk er beskrevet i en egen rapport, "Kriminalteknikk 2006, Statusrapport og tiltak", overlevert til Politidirektoratet den 23. oktober 2006. I rapporten påpekes svakheter og fremmes forslag til forbedringer. Det er Kripos' erfaring at kvaliteten på den tekniske etterforskningen er ujevn og i noen politidistrikter under forsvarlig nivå.

En hovedutfordring er voldtektssakenes kompleksitet. Sakene krever at man har erfaring med åstedsundersøkelser generelt, men også voldtektsåsteder spesielt. De kriminaltekniske utfordringene knytter seg ofte til voldtekter i nære relasjoner, eller at anmeldelsen blir inngitt lenge etter at voldtekten har funnet sted. Tolkningen og vurderingen av disse åstedene krever i mange tilfeller spisskompetanse som finnes bl.a. ved laboratorietjenesten ved Kripos. Det er viktig å se dette i sammenheng med den taktiske etterforskningen.

Under punktet om kvalitetssikring synes utvalgets utgangspunkt å være en vurdering av saken ut fra et taktisk perspektiv. Å kvalitetssikre (kvalitetskontrollere) en voldtektssak innbefatter også å vurdere det kriminaltekniske arbeidet, herunder håndtering og vurdering av tekniske spor og undersøkelser av fornærmede og siktede. Kvalitets-

kontrollen skal avdekke eventuelle svakheter, slik at nødvendige justeringer blir gjennomført og fulgt opp.

Kripos har til nå mottatt få henvendelser om teknisk etterforskningsbistand i voldtektsaker. Det har vært begrenset til enkelte overfallsvoldtekter. Kripos har i de senere årene ikke avslått noen anmodninger om kriminalteknisk bistand i voldtektssaker. Dersom Kripos bisto med kriminalteknisk etterforskning, antar vi at det ville bidra til økt kvalitet på straffesakene. Kvaliteten ville også kunne bli vesentlig hevet dersom det ved Kripos ble etablert en veiledningsordning overfor politidistriktene i initialfasen. Det vil kunne opprettes en vaktordning blant de tekniske etterforskerne på Kripos som kan veilede/kvalitetskontrollere politidistriktene på døgnbasis (jf. bruk av den elektroniske dreieboken som er under utarbeidelse – se pkt. 10 siste avsnitt).

4. Bruk av sakkyndige

Som et ledd i å heve kvaliteten på arbeidet med voldtektssaker er det viktig at det etableres rutiner slik at den medisinske undersøkelsen av fornærmede holder høy kvalitet. På en del mindre steder vil det ikke være realistisk å ha tilstrekkelig høy rettsmedisinsk kompetanse. Det bør derfor opprettes et nasjonalt kontakt-/veiledningspunkt med døgnvakt som kan bidra til å kvalitetssikre den rettsmedisinske undersøkelsen. Leger som ikke har nødvendig spesialkompetanse på fagområdet, bør pålegges å kontakte det nasjonale kontaktpunktet i forbindelse med undersøkelsen.

For å kvalitetssikre rettsmedisinske undersøkelser i voldtektssaker bør det vurderes om den rettsmedisinske kommisjonen skal ha en egen gruppe til å behandle de rettsmedisinske rapportene som utarbeides i disse sakene.

5. Taktiske utfordringer ved voldtektssaker

Kripos har siden midten av 1990-tallet bistått politidistriktene i taktisk etterforskning av seksuelle overgrepssaker mot barn, herunder voldtekt. Bakgrunnen for at Kripos fikk et ansvar for dette, var at det var behov for å opparbeide spisskompetanse på denne type saker ved en sentral enhet. Man så allerede da at en del av sakene var vanskelige å håndtere for enkelte politidistrikter, og at sakene ble bedre etterforsket dersom politiets etterforskere hadde bred erfaring og høy kompetanse i denne type etterforskning.

Kripos har i dag en egen gruppe med etterforskere som har spesialkompetanse i taktisk etterforskning av sedelighetssaker og en politiadvokat med ansvar for Kripos' egne straffesaker på fagfeltet. Videre har Kripos en egen etterretningsgruppe med særlig ansvar for etterretning opp mot internettrelaterte overgrep. Begge gruppene er en del av Taktisk etterforskningsavdeling. Avdelingen har i tillegg taktiske etterforskere som arbeider med annen type kriminalitet (vold, organisert kriminalitet og krigsforbrytelser). Disse kan også i påkommende tilfeller delta i etterforskning av voldtektssaker.

Politidistriktene anmoder sjelden om taktisk etterforskning i voldtektssaker. Det skjer kun i helt spesielle tilfeller hvor voldtekten har sammenheng med død, betydelig skade, eller at den fornærmede er et barn. Kripos' erfaring i forhold til politidistriktene bygger derfor i stor grad på den bistanden som gis i saker hvor det begås seksuelle overgrep mot

barn. Kripos har ikke avslått noen anmodninger om taktisk etterforskningsbistand i voldtektssaker i de senere årene.

Kripos' inntrykk er at noen politidistrikter selv avsetter lite ressurser til å etterforske disse sakene på en god nok måte. Sakene settes ofte på en ung etterforsker som er svært usikker på hvordan saken skal håndteres. Kripos er derfor enig i at det er nødvendig med et løft i denne type saker i politiet, både når det gjelder bruk av ressurser og ikke minst oppbygging av kompetanse.

Utvalget forslår obligatorisk opptak av avhør av fornærmede. Kripos' etterforskere bruker gjennomgående lyd- og bildeopptak ved avhør og ser dette som en stor fordel i disse sakene. Avhøret av fornærmede er i de fleste voldtektssaker det viktigste beviset man har. Forklaringen som fornærmede gir tidlig i saken, vil være vesentlig ikke bare under etterforskningen, men vil ofte også kunne være et nyttig bevis under domstolsbehandlingen. Kripos mener at rettssikkerheten til både offer og gjerningsperson vil bli bedre ivaretatt dersom dommerne i saken kan se og høre hvordan fornærmede opplevde overgrepet i en tidlig fase av saken. Kripos støtter forslaget om at opptak av avhør av fornærmede og siktede skal gjøres "*med mindre det er uhensiktsmessig*". Ved en slik bestemmelse fanger man opp situasjoner hvor slikt utstyr ikke er tilgjengelig når avhør skal finne sted.

6. Datateknisk etterforskning

Kripos har en egen datakrimavdeling. I etterforskning av voldtektssaker er det særlig sikring av elektroniske spor avdelingen kan bidra med. Det kan dreie seg om:

- sikring av slettede meldinger fra mobiltelefon og på den måten rekonstruere kommunikasjon mellom siktede, offer og tredjeperson
- sikring av e-spor fra PC med chatting, e-postutveksling / annen kommunikasjon
- sikring av lydfiler fra PC/mobiltelefon
- sikring av bildefiler fra PC

Stadig flere mobiltelefoner får GPS-funksjon. Ved tømning av disse eller egne GPS-enheter vil en kunne avdekke hvor den siktede/fornærmede har vært.

7. Etterretning og analyse

Utvalget har bare perifert nevnt behovet for etterretning og analyse. Kripos har en egen etterretnings- og analyseseksjon samt en seksjon for operative tjenester som har spesialkompetanse i utradisjonelle etterforskningsmetoder og vitnebeskyttelse. Disse enhetene vil kunne trekkes inn i etterforskning av voldtektssaker ved behov.

8. Døgnbemannet meldingsmottak

Det foreslås at politidistriktene skal pålegges å umiddelbart melde fra til SEPOL når de har mottatt en melding om voldtekt. Tjenestepersonen på vakt skal så veilede/kontrollere at de riktige håndgrepene gjøres. Det framgår ikke klart hvilken kompetanse denne tjenestepersonen skal inneha, men siden kriminalteknisk etterforskning nesten ikke er

omhandlet i utredningen, antar vi at vedkommende skal ha taktisk etterforskningskompetanse. Et opplegg med døgnbemannet meldingsmottak/veiledning er svært ressurskrevende. En skiftordning med én person på vakt på døgnbasis syv dager i uka krever ca. åtte stillinger (de nye arbeidstidsbestemmelsene medfører at det ikke kan opprettes hjemnevakt).

Kripos har i dag døgnbemannet vakt – "Desken". Den er bemannet med polititjenestepersoner med lang og bred politibakgrunn. De ansatte på Desken har inngående kunnskap om de fleste felt innen politiarbeid. Vaktlederne gir veiledning på mange områder og har god oversikt over hvor ekspertise kan hentes. De har tilgang til alle nødvendige registre. I tillegg til å være kontaktpunkt for internasjonalt politisamarbeid har Desken i oppgave å koordinere bistandsanmodningene fra politidistriktene. Bistandsanmodningene sendes til Desken, som registrerer dem, formidler kontakt med jourhavende og foretar nødvendig oppfølging. Desken har også tilgang til tiltakskort/dreiebøker. Vaktleder gir i dag innledende veiledning og konsultativ bistand til politidistriktene. Desken har oversikt over samtlige vakthavende ved de forskjellige avdelingene, slik at den anmodende part hurtig kan settes i kontakt med ekspertisen. Hvis det er ønskelig, kan det etableres vaktordninger for å sikre tilgang på teknisk og taktisk spisskompetanse til etterforskning av voldtektssaker.

Som en del av arbeidet med bekjempelse av barnepornografi på Internett vil det bli opprettet en varslingsordning til Kripos betegnet "rød knapp". Desken skal betjene denne. Ordningen vil eventuelt kunne utvides til også å motta meldinger om voldtekt.

En tilpasning av den eksisterende ordningen på Kripos som skissert ovenfor vil bli vesentlig mer kostnadseffektivt enn å opprette et eget særorgan. Man vil også inneha spisskompetanse på nødvendige saksfelt.

9. Rekruttering

Dersom man skal etterforske voldtektssaker på et høyt faglig nivå, er det helt avgjørende at man kan rekruttere gode etterforskere.

Det har vist seg vanskelig for Kripos å rekruttere etterforskere med kompetanse på sedelighetssaker. Det er også forholdsvis stor gjennomtrekk i stillingene. Det tar tid å bygge opp denne kompetansen hos etterforskerne. Våre etterforskere har erfart at det er positivt å jobbe med andre fagfelt i perioder. Det er derfor viktig å ha en relativt stor fleksibel enhet som også kan gi etterforskerne anledning til å ta en pause fra det å arbeide med seksuelle overgrep. Kripos er av den oppfatning at det er større mulighet for å rekruttere og beholde etterforskere med spesialkompetanse på dette saksfeltet på Kripos enn hvis saksfeltet legges til en liten spesialenhet som kun skal arbeide med voldtektssaker. På kort sikt er det også en risiko for at opprettelsen av en spesialenhet vil kunne tappe politidistriktene for spesialkompetanse.

10. Kompetanseoppbygging og etterforskning av voldtektssaker i politidistriktene

Det inngis årlig over tusen anmeldelser for voldtekt / forsøk på voldtekt. Det store flertallet av disse sakene må etterforskes av politidistriktene selv. Etterforskningsbistand i form av teknisk/taktisk bistand vil kun ytes i et begrenset antall saker. Det er derfor viktig at det skjer et kontinuerlig arbeid i politidistriktene med å tilføre de ansatte kompetanse på dette saksfeltet. Særlig er det viktig at den uniformerte styrken har nødvendig kunnskap til å ta de innledende etterforskningsskrittene.

Politidistriktenes SO-koordinatorer vil bli viktige kontaktpunkter i utviklingen av samarbeidet i sedelighetssaker, herunder voldtektssaker, mellom politidistriktene og Kripos.

I forbindelse med etterforskning av konkrete saker har Kripos i et par tilfeller avholdt miniseminar på 1–2 dager for ordens-, etterforsknings- og påtaleseksjonen i politidistriktet. Denne type kompetanseoverføring er svært effektiv fordi motivasjonen for å ta imot informasjon er stor. De ansatte ser, i forbindelse med etterforskningen i den konkrete saken, at de mangler kunnskap, og at den er viktig også i fremtidige saker innenfor fagfeltet.

På oppdrag fra Riksadvokaten er Kripos i gang med å lage en elektronisk "dreiebok" i voldtektssaker. Dette arbeidet er blitt noe forsinket fordi en er avhengig av Politidirektoratets sporsikringsprosjekt. Sporsikringspakken vil være et meget godt hjelpemiddel til å sikre tekniske spor i disse sakene. Dreieboken vil beskrive hvordan den brukes. Dreieboken vil være tilgjengelig for hele politietaten forhåpentligvis fra årsskiftet 2008/2009. Den vil også være et godt verktøy ved den foreslåtte veiledningsordningen for politipersonell (se pkt. 8).

11. Påtalemessig oppfølging av voldtektssakene

Utvalget forslår at SEPOL skal ha påtalekompetanse på statsadvokatnivå. Slik en leser utredningen, skal det være en svært aktiv oppfølging/veiledning av politidistriktene i voldtektssaker. En pågående veiledning fra en statsadvokat som har lovhjemlet veiledningsplikt (inntatt i påtaleinstruksen?), vil lett bli oppfattet som en ordre. Hvilken rolle skal da den lokale statsadvokaten ha i disse sakene? Spesielt problematisk blir det at det er den lokale statsadvokaten som skal avgjøre tiltalespørsmålet og aktorere de sakene som SEPOL ikke overtar. Dette alene tilsier at det ikke bør etableres et nytt særorgan med påtalekompetanse på statsadvokatnivå. Det bør være ryddige linjer med hensyn til hvem som har ansvar for å gi veiledning/ordre – også i voldtektssakene.

Når det gjelder ledelse av SEPOL, skriver utvalget at "*om enheten ledes av en jurist, polititutdannet eller samfunnsviter er ikke avgjørende*" (se utredningen side 63, annen spalte). Betyr det at en leder av SEPOL som ikke er jurist, skal gis kompetanse og myndighet på statsadvokatnivå, eller innebærer forslaget at lederen ikke skal kunne styre statsadvokatenes prioriteringer? Hvis denne delen av forslaget gjennomføres, vil det skape en uklar linje.

Etter at Kripos fikk egen påtalekompetanse, har man ansatt politiadvokater som har tilegnet seg kompetanse i bruk av ekstraordinære etterforskningsmetoder. Som et ledd i arbeidet med å forbedre kvaliteten på etterforskningen av voldtektssaker, kan Kripos gis en rolle i å veilede påtalemyndigheten i politiet i bruk av disse metodene. Politiadvokatene ved Kripos vil også kunne bistå med utarbeidelse av rettsanmodninger til utlandet i de tilfeller det er behov for det.

12. Hjelpetiltak ovenfor fornærmede

Kripos vil framheve viktigheten av at det innføres gode og effektive hjelpetiltak for fornærmede. Tiltakene bør kunne iverksettes umiddelbart etter at fornærmede har hatt den første kontakten med politiet, og undersøkelsen er avsluttet. Det er viktig at fornærmede får en hensiktsmessig oppfølging uavhengig av hvor vedkommende bor/oppholder seg. Særlig i små utkantkommuner vil det være en utfordring å kunne gi et tilfredsstillende tilbud.

Hjelpetiltak for fornærmede må være atskilt fra voldtektssaken som straffesak, og det arbeidet som gjøres i den sammenheng.

13. Bistandsadvokatorordningen

Kripos støtter forslaget om at det i tilknytning til den enkelte domstol skal ansettes bistandsadvokater på lik linje med ansettelse av forsvarere.

Det er ikke rimelig å kreve spesialkompetanse for bistandsadvokater når dette ikke kreves for forsvarere generelt. Dersom voldtekten har skjedd i utlandet og/eller hoveddelen av etterforskningen skjer i utlandet, og straffesaken skal behandles av utenlandsk domstol, bør det overveies å kreve at bistandsadvokaten har særlig kompetanse rettet mot straffesaksbehandling i utlandet.

14. Domstolene

Domstolenes behandling av voldtektssaker er bare perifert omhandlet i utredningen. Kripos ønsker å framheve at juryordningen medfører en tilleggsbelastning for fornærmede ved en nei-kjennelse. Den fornærmede har svært vanskelig for å forholde seg til at det ikke gis noen begrunnelse for frifinnelsen, særlig dersom det foreligger fellende dom i tingretten.

Toinstansordningen medfører en stor belastning for fornærmede, som må avgi en fullstendig forklaring i begge instanser. Ett alternativ til dagens ordning kan være at fornærmedes forklaring i tingretten tas opp på lyd og bilde, og at den så presenteres i lagmannsretten. I lagmannsretten skal det bare kunne stilles supplerende spørsmål til fornærmede. Av rapporten fra Riksadvokatens utredningsgruppe om kvaliteten på påtalevedtak i voldtektssaker (rapport nr. 1/2007) framgår det at av de 47 sakene som hadde endt med domfellelse i tingretten, og som ble anket til lagmannsretten, endte 26 saker (55,3 %) med frifinnelse i lagmannsretten. Den høye frifinnelsesprosenten i lagmannsretten kan henge sammen med at den tiltalte kan tilpasse sin forklaring i etter å ha gjennomgått tingrettens begrunnelse for domfellelse.

15. Forskning

Det er stort behov for forskning om voldtektsproblemet. Kripos vil framheve behovet for forskning på følgende områder:

- Hvilket omfang har voldtektsproblemet?
- Hvilke grupper/personer er særlig utsatt for voldtekt?
- Hvilke forhold påvirker fornærmede til å anmelde / ikke anmelde overgrepet?
- Hvilke virkninger har voldtekten på fornærmede?

Kripos vil videre framheve behovet for forskning om:

- Hvordan opplever fornærmede møtet med politiet?
- Hvilke forhold ved etterforskningen er belastende?
- Hvilke tiltak kan redusere belastningen for fornærmede?

16. Økonomiske og administrative konsekvenser

Utvalget har foreslått en rekke tiltak som ikke er kostnadsberegnet, bl.a. økt bruk av bistandsadvokat, utvidelse av oppgavene til Rådgivningskontorene for kriminalitetsofre og utvidet helsetilbud til fornærmede. Kripos har ikke forutsetning for å vurdere de økonomiske sidene av disse tiltakene og avstår derfor fra å kommentere disse.

Det foreslås at det innføres en ordning om at fornærmede skal kunne få oversatt etterforskningsdokumentene til norsk i de tilfellene voldtekten har skjedd i utlandet. Kripos' erfaring er at oversetting av dokumenter er svært kostbart. Dette må det tas høyde for i budsjettet til den instansen som eventuelt skal dekke slike utgifter.

Utvalget foreslår at det skal tas inn en bestemmelse om at fornærmede i voldtektssaker kan kreve at norsk politi foretar avhør av ham/henne. Utgangspunktet bør også i disse sakene være at norsk politi skal gjennomføre etterforskningsskritt i straffesaker i utlandet på anmodning fra utenlandsk politi. Det er behov for en generell gjennomgang av i hvilken utstrekning norsk politi på eget initiativ skal gjennomføre etterforskningsskritt når det gjelder straffbare forhold begått i utlandet.

De økonomiske konsekvensene av den styrkingen av etterforskningsarbeidet som er beskrevet i utredningen, avhenger av hvilket alternativ man velger for organiseringen av det sentrale etterforskningsarbeidet. Kripos mener det er helt urealistisk å kunne oppnå de etterforskningsmål utvalget beskriver med et særorgan som har en bemanning på ca. 30 ansatte og et budsjett på 25 millioner kroner. Det vil ikke være mulig å bygge opp nødvendig tverrfaglige kompetanse og kapasitet med en slik bemanning.

Dersom en slik satsing integreres i Kripos' nåværende fagmiljø, vil dette gi en betydelig synergieffekt som langt på vei vil løse de utfordringer som er beskrevet av utvalget. Utvalget har vurdert en slik løsning i pkt. 8. 3.4 og skriver i den anledning (side 62 annen spalte nederst):

"Hovedargumentet mot en enhet innenfor Kripos er at ordningen ikke representerer noen løsning på det grunnleggende problemet som utvalget har redegjort for ovenfor. Underlagt Kripos vil den sentrale enheten fortsatt konkurrere om ressurser. Ledelsen vil

måtte prioritere mellom ulike satsingsområder. Det er lite som trekker i retning av at voldtekt vil oppnå en gjennomgående oppgradering i en organisasjon der voldtekt nødvendigvis vil holdes opp mot drap, krigsforbrytelser og bekjempelse av organisert kriminalitet.”

Det er naturligvis riktig som utvalget påpeker at det må foretas prioriteringer ved Kripos, som ved enhver annen organisasjon. Det å avsette 30 årsverk til SEPOL er også et uttrykk for en prioritering når det gjelder satsing på voldtektssaker. Som nevnt ovenfor har ikke Kripos avslått en eneste bistandsanmodning i voldtektssaker. Det er på denne bakgrunn vanskelig å forstå utvalgets kritikk om at *”det er lite som trekker i retning av at voldtekt vil oppnå en gjennomgående oppgradering”*. Satsing på voldtektssaker fra Kripos’ side kan vektlegges i de føringene som kommer fra overordnet myndighet, f.eks. i Politidirektoratets disponeringsskriv.

17. Oppsummering

Under henvisning til det ovenstående vil vi oppsummere Kripos’ syn på de foreslåtte tiltak i utredningen ”NOU 2008: 4 Fra Ord til handling” slik:

- Det er behov for økt satsing på etterforskning av voldtektssaker.
- Det bør etableres en ordning med sentral innrapportering av voldtektssaker fra politidistriktene for å kunne gi veiledning i initialfasen.
- Politidistriktene bør gi voldtektssaker høyere prioritet enn i dag.
- Det synes ikke realistisk at det foreslåtte særorganet vil kunne inneha nødvendig kompetanse og kapasitet som forslaget forutsetter, i hvert fall ikke innenfor de personal- og budsjettmessige rammer som utvalget opererer med.
- Den beste løsningen vil være at Kripos gjennomfører den satsingen på voldtektssaker som det er behov for. Dette kan gjøres ved at Kripos blir tilført midler til å utføre de oppgavene som utvalget legger fram når det gjelder etterforskning av voldtektssaker.

Med hilsen

Odd Eiken Ingerø
sjef for Kripos

Ketil Haukaas
ass. sjef for Kripos

Kopi:
Riksadvokaten
Det nasjonale statsadvokatembetet
Saksbehandler:
Arild Aaserød